

gælder endda kun saa længe, disse Stoffer fremkommer i hel Tilstand —, er de knuste eller pulveriserede, altsaa i den Tilstand, hvori de skal benyttes til Fremstilling af Bitter, kan de overhovedet ikke indføres, hvis Paragraffen bliver Lov i den foreslaaede Affattelse.

Til § 18. Da det ikke er nærmere udformet, hvad der skal forstaas ved et Arkanum, vil ogsaa denne Paragraf give Plads for Vilkaarligheder og Fortolkninger.

Saa længe der i det hele taget maa sælges Arkana, foreslaas Handelen hermed fri, da Arkana dog ikke bliver mindre farlige ved at sælges fra Apoteket end fra en anden handlende.

Til § 19. Ogsaa denne Paragraf er i den foreslaaede Affattelse særdeles uheldig for den almindelige Handel. Man kan fuldt ud sympatisere med Bestræbelserne i at ramme den bedrageriske Bandagehumbug, men saaledes som Paragraffen nu staar, vil ogsaa den reelle og sunde Handel umuliggøres. Det vil saaledes herefter være umuligt at anbefale Klorkalk, Lysol, Kreolin, brændt Kalk o. s. v. som virksomme Midler til Desinfektion af Boliger og Stalde under eventuelle Epidemier. Det lyder ogsaa unaturligt, at en handlende maa sælge en Vare, men ikke maa fortælle Publikum, at han har den (reklamere med den). Reel Handel med Brokbind, elastiske Strømper og lignende Varer, der i utallige Tilfælde sælges uden Lægeanvisning, besværliggøres. Og for en saadan „Forbrydelse“ kan der i Gentagelsestilfælde idømmes en Bøde af indtil 4,000 Kr.

Foranstaaende Bemærkninger gælder, under Forudsætning af, at man ønsker i alt væsentligt at bevare Forslagets Principper: Apoteksprivilegiets Bevarelse, men vi tillader os endvidere at hidsætte følgende:

Grundlovens § 83 siger: „Alle Indskrænkninger i den frie og lige Adgang til Erhverv, som ikke er begrundede i det almene Vel, skal hæves ved Lov“.

Vi kan ikke erkende, at Apoteks-Næringen behøver at være privilegeret.

Naar man, saaledes som det fremgaar af Lovene, ønsker at træffe meget vidtgaaende Bestemmelser om Farmaceuternes Uddannelse, Pension, Ordning af Lønstridigheder, Apotekernes Indretning, Varernes Tilberedning, Pris, hvor de skal købes en gros, endvidere bestemmer Afgift, Kontrol, forekommer det os, at den naturlige Følge heraf bør være, at enhver farmaceutisk Kandidat maa være berettiget til med Betjening af danske Farmaceuter at oprette og drive et Apotek, hvor han mener at kunne leve deraf.

Befolkningen vil herved faa lettere Adgang til Medicin, Farmaceuterne vil blive ligestillede med anden Næring, og Lovgivningsmagten opfylder Grundlovens § 83. For at Apotekerfondens Indtægter ikke skal blive formindskede, kan der fastsættes en Minimumsafgift af antagelig 5000 Kr. for Byapoteker og 1000 Kr. for Landapoteker. Disse Afgifter kan Apotekerraadet efter Anbefaling af Kommunerne nedsætte eller eventuelt helt lade bortfalde.

Da fri Etableringsret i øvrigt bevarer hele Regeringens Forslag for Handelen med Medicin, tillader vi os at henlede Opmærksomheden paa et Par Punkter.

Til § 14, 4de Stykke, bør føjes, at de omtalte Fabrikanter skal være cand. pharm., underkastes samme Kontrol som Apotekerne og svare samme Afgift.

Til § 23, at Kontrollen bør foregaa ved Stikprøver ligesom nu for Næringsmidlernes Vedkommende saavel som ved Visitats.

Skulde hele den farmaceutiske Næring imod vor Forventning ikke blive fri, maa vi bestemt holde paa,
at Materialisterne i alt Fald faar den i Næringslovens § 46 hjemlede Ret til Handel med Medicinalvarer i stort og smaat,